

K

E

R

K

B

A

N

D

L ARGA DE NOÉ

Nederlandse interkerkelijke gemeente

énia

24e jaargang
december 2003*Bedankt.**Lyn en Piet Dalebout,*

Het is geweldig fijn dat wij in de maanden en jaren die achter ons liggen zoveel genegenheid hebben ondervonden van u allemaal. We hebben ontzettend veel bezoek gehad en we worden ook nu nog steeds niet vergeten. Er gaat vrijwel geen dag voorbij zonder dat wij in het ziekenhuis bezoek ontvangen. De predikanten en vele vrienden en bekenden weten telkens opnieuw de weg naar het ziekenhuis in Beniarbeig te vinden.

Hoewel een gesprek met Piet niet altijd goed mogelijk is, begrijpt hij toch veel van wat er tegen hem gezegd wordt en soms, als hij er zin in heeft, geeft hij een duidelijke reactie.

Wij zijn ontzettend dankbaar voor het feit dat velen van u hem gedenken in hun gebed. We voelen dat als een duidelijke steun in de rug gedurende deze ziekenhuisperiode.

Het is nu, aan het einde van dit jaar, een prima gelegenheid om door middel van deze kerkband u allen heel hartelijk te bedanken voor wat u voor ons bent.

We wensen u allen een gezegend kerstfeest als ook een gezond en voorspoedig 2004.

Baie dankie (=hartelijk bedankt)

De bijbel als liedbundel

Douwe Wouters

Een heel bijzonder boek, dat is de bijbel. En dat niet sinds vandaag of gisteren, maar zolang de kerk bestaat. Neem nu de kerkdienst, bij ons in het Spaanse Dénia, of in onze thuiskerk in Nederland; er wordt geen dienst gehouden of er wordt uit de bijbel gelezen, de schriften worden uitgelegd, de liturgie is gebaseerd op wat er uit de bijbelbron opwelt. Dat wil niet zeggen dat er voor alles wat er in dat oeroude boek staat een directe toegangsbrug is voor mensen van onze tijd. Het is ook niet te ontkennen dat er in het gedachtegoed van de bijbel veel te vinden is waar we niet goed raad mee weten in onze tijd, hoe we bijvoorbeeld kunnen haten die (onze) God haten, enzovoort, maar ondanks de hobbels en weerbarstigheden is er geen ander boek dat zo inspirerend, zo richtingwijzend, zo verzoeningbevorderend is als de bijbel. Je raakt er nooit in uitgelezen. Als predikant kom je niet tot een zelfvoldaan 'dat weet ik langzamerhand wel' en raak je niet uitgepreekt. De bijbel is de kerncentrale van de kerk die niet uitvalt en geen gevaarlijk afval achterlaat. Integendeel, als ons eigen leven (bijna) uitvalt blijkt dat onze centrale werkt. Daarin werden we hier in Dénia al weer verschillende malen bevestigd.

Wat wel kan veranderen is onze visie op de bijbel, onze interpretatie van wat er staat. Velen van ons zijn groot geworden met de bijbel als leerboek, kennisboek. Naast de uitleg van de schriften in de morgendienst werd van week tot week in de middagdienst over de catechismus gepreekt, een leerstellige samenvatting van wat niet samen te vatten is. Gebundeld in 52 afzonderlijke hoofdstukjes, een mini-dogmatiek voor alle zondagen van het jaar. Weten, kennen, was toen het sleutelwoord. In onze tijd is de bijbel in toenemende mate een groeiboek waarin bij ons het zeker-weten plaatsmaakt voor een toenemende verwondering over God, over onszelf, over het leven en de samenleving. Het lezen van de bijbel is dan niet gericht op bevestiging van wat we al wisten (wat we van huis, op school, op de catechisatie meekregen) maar op groeien –heel bescheiden- in godskennis en zelfkennis. Zo helpen de schriften je bij de voortdurende heroriëntatie die je in het leven nodig hebt als je door de tumultueuze ontwikkelingen in de samenleving en in je persoonlijk bestaan het spoor dreigt bijster te raken.

Vanuit deze invalshoek krijgt de bijbel verschillende functies. Het karakter van leerboek zal het nooit verliezen, want als je de teksten goed op je laat inwerken leer je er veel van. Het is ook een verhalenboek. Daarin weerspiegelt heel herkenbaar jouw eigen leven in de verhalen waar de bijbel vol van staat. Deze functie van de bijbel inspireerde bijvoorbeeld Nico ter Linden bij het schrijven van de serie 'Het verhaal gaat...'. Nog een andere functie van de bijbel: het is ook een liedboek. Dat hebben we nooit ontkend, maar in onze reformatorische kerktraditie hebben we ons wel erg eenzijdig geconcentreerd op het psalmboek. Van begin tot einde zijn er in de bijbel liederen te vinden die ons uitnodigen om mee te zingen, mee te spelen op citers en cimbalen van vreugdegeluid. Alles wat adem heeft love de Here, Halleluja. Dat thema bepaalt ook de kerkdiensten van de komende adventszondagen, met kerst, en op 28 december bij de afsluitdienst van 2003. Een overzicht.

Zondag 14 december, derde advent. Het lied van twee vrouwen die onverwacht zwanger worden. Als je beide liederen met elkaar vergelijkt merk je dat er ook inhoudelijk veel overeenstemming is. Hanna en Maria, wat overkwam hen en hoe reageerden ze erop? Zie 1 Samuël 2 en Lucas 1: 46-56.

Zondag 21 december, laatste advent. Het Lied van de Dageraad. Zacharias bezingt de merkwaardigste zonsopgang die je je kunt voorstellen. Dat maakt het komend kerstfeest tot een onverwachte zonnewende. Zie Lucas 1: 78b.

Donderdag 25 december, eerste kerstdag. Het hoogste lied: dat is te horen in de kerstnacht als het veld van Efratha in Het Licht is gezet, en onze oren horen wat je niet geloven kunt als God niet zelf zijn engelen het lied in de mond geeft. Zie Lucas 2: 1-20.

Zondag 28 december, van kerst naar het nieuwe jaar. Afscheid nemen, hoe doe je dat?

Simeon, een vergrijsde man, doet dat met een uitzonderlijk lied, dat spontaan in hem opwelt als hij Jezus in zijn armen sluit.

Zie Lucas 2: 28-32.

Indianen, hoe leven zij, wat geloven zij?

Foekje en Douwe Wouters

Ver hiervandaan, geïsoleerd van de westerse wereld die het in alle Amerikaanse landen voor het zeggen heeft, leven zij: de Indianen. Om te voorkomen dat ook hun laatste grondgebied door westerse mensen zou worden geannexeerd en hun cultuur en leefwijze helemaal zou verdwijnen, heeft de overheid in Canada en in de Verenigde Staten hier en daar een reservaat voor hen gemaakt, zoals je dat ook doet voor bedreigde diersoorten of zeldzame planten. Daar leven de achterblijvers in afgesloten gebieden zonder asfalt en westers comfort. Zo proberen ze zichzelf en hun oude cultuur te handhaven. Eigenlijk een beetje zielig, denk je, als je bij hen te gast bent. In Midden- en Zuid-Amerika hebben meer Indianen de verovering vanuit het westen overleefd, en hun nakomelingen zijn iets beter geïntegreerd in de samenleving. Maar ook daar gebeurt het nog van tijd tot tijd dat er in het immense regenwoud of in ontoegankelijk bergland een stam wordt ontdekt waarvan tot nu toe weinig of niets bekend was. Wil je meer weten over het verleden van de mensheid in het algemeen, over de cultuur en de religie van mensen die nu nog leven volgens de oerwetten van de natuur, ga ze dan eens opzoeken in het reservaat van het noorden, in de jungle of de bergen van het zuiden. Een goed hotel waar je op je wenken bediend wordt, is er niet, maar een eenvoudige hut of een tent met een hangmat is genoeg om met de bewoners van een ‘Indian settlement’ in contact te komen. De taal die ze onder elkaar spreken kun je niet verstaan, maar soms zijn er mensen in de omgeving die als tolk willen functioneren. Wanneer je zo toegang tot hen krijgt leer je heel veel. Daarvan willen we een paar voorbeelden laten zien tijdens de inloopochtend in de pastorie woensdag a.s. Je houdt het niet voor mogelijk dat mensen die nog in het stenen tijdperk leven de beschikking hebben over een boormachine waarmee ze gaten in stenen kunnen slijpen. Op een dia kun je zien hoe zo’n machine gemaakt werd en hoe het werkt. Het vraagt ook veel professionaliteit om zonder metaal van een runderhoorn plus een stuk hout een slagwapen te maken dat je bij de jacht op dieren of bij een stammenoerlog kunt gebruiken. Van een jonge Sioux uit de Six Nations Reserve in Canada kreeg ik er een mee. Weet u trouwens wat een vredespijp is, wanneer, waarvoor en hoe je die gebruikt? Het exemplaar dat we hebben meegenomen, werd gemaakt

door een Cherokee-Indiaan in North Carolina. Daarbij hoort ook het verhaal over tabaksverslaving: Indianen die tabak gebruiken zijn daaraan nooit verslaafd geraakt, terwijl dezelfde tabak die wij door de Indianen leerden kennen, in de westerse wereld tot een ernstig gezondheidsprobleem heeft geleid. Vanwaar het verschil?

Vervolgens de godsdienst van de Indianen. Wat is natuur-religie eigenlijk? Op een markt hoog in de Andes vonden wij twee afbeeldingen van een offer aan Inti, de zonnegod, ter gelegenheid van de zonnewende. Op het ene tableau worden vruchten geofferd, op het andere een lama. Gemaakt door iemand die gewend is om naar de heilige mis te gaan, maar tegelijkertijd onder het oppervak van de overgenomen godsdienst van de conquistadores zijn oerreligie in stand houdt. Nog enkele vragen op het terrein van religie: waarom werden in het verleden bij veel Indiaanse volkeren de doden in foetus-houding in het graf gezet? En waarom durven zelfs mensen met een Spaans-christelijke achtergrond eigenlijk niet te praten als we, varend in een uitgeholde boomstam in de Amazone-jungle, een bepaalde berg naderen? Tenslotte een decembervraag: hoe beelden de bewoners van de jungle het kerstfeest uit?

Als de leefwereld van de Indianen uw belangstelling heeft en het tijdstip u schikt, bent u van harte welkom bij de inloopochtend

woensdag 17 december in de pastorie.

We beginnen met een kopje koffie om 10 uur. Graag tevoren even bericht.

P.S. Schikt deze woensdag u niet dan is er een *uitwijkmogelijkheid naar vrijdagmorgen 19 december*. Deze datum hebben we – op verzoek – daarvoor gereserveerd.

Inter, wat is dat?

Douwe Wouters

Op zichzelf is het niet zo belangrijk welke naam je geeft aan een persoon, een onderneming, of ook aan een kerk. ‘What’s in a name?’, aldus de bekende uitspraak van Shakespeare. Toch is het de naam die (ook aan een kerk) een gezicht, een eigen identiteit, geeft. Neem nu de nieuwe naam van de Samen op Weg Kerken in Nederland. PKN staat voor Protestantse

Kerk Nederland. ‘Protestant’ was als bindmiddel tussen de drie kerken de enige naam die na langdurig overleg overbleef. Nu kun je ook vraagtekens zetten bij een naam die ontleend is aan protesteren, dat wil zeggen protest aantekenen tegen de gang van zaken in de middeleeuwse RK moederkerk, wat vervolgens geleid heeft tot een radicale breuk met die kerk. Sindsdien zijn wij, de protestkerken, onze eigen weg gegaan. We zijn uit elkaar gegroeid, onderling verdeeld.

Nu de gescheiden kerken uiteindelijk onder hetzelfde SoW-dak komen, hebben ze opnieuw gekozen voor ‘protestant’. Er was geen alternatief te vinden voor de combi van ‘Hervormd’, het naambord van de oude vaderlandse kerk, ‘Gereformeerd’ het spandoek van de kerkvernieuwers van de 19de eeuw en ‘Luthers’, het huismerk van een kerk die uit een andere tak van de reformatie afkomstig is. De keuze voor ‘protestant’ is begrijpelijk, maar blij maken doet de terugkeer van de oude protestnaam (mij) niet. In een tijd waarin velen van de kerk vervreemd zijn, kun je je beter profileren door te laten zien waar je vóór bent dan waar je tégen bent.

Vergeleken met de problemen bij het zoeken van een naam voor de samengevoegde kerken in Nederland heeft Samen op Weg in Dénia een sterke naam die niet controversiëel is, integendeel. Bovendien een naam zonder pretenties. Bijna wat alledaags, want het woord ‘interkerkelijk’ kom je te pas en te onpas tegen. Toch zou ik geen beter logo weten voor de Nederlandse Gemeente in Dénia. Dat trof mij toen ik ‘inter-kerkelijk’ eens onder het vergrootglas legde.

Welke waarde heeft ‘inter’ eigenlijk als voorvoegsel bij diverse woorden? ‘Inter’ betekent zoveel als ‘tussen’. Het veronderstelt dat er een buitenrand is waarbinnen een grote diversiteit valt te vinden. Neem bijvoorbeeld ‘internet’: een enorme maar niet onbegrensde ruimte waarbinnen je -als je via een server toegang hebt- wereldwijd met iedereen contact kunt leggen. Als de gemeente van Dénia een inter-kerk is, zoals de naam aangeeft, betekent het dat er ruimte is voor mensen met diverse kerkelijke achtergronden en verschillende zienswijzen. Er is een buitenrand, dat wel. Want het karakter van een geloofsgemeenschap mag niet verloren gaan. Christus is het middelpunt, rondom Hem verzamelen we ons, nu rondom de kribbe, straks rondom het kruis en het lege graf.

Deze verbondenheid geeft ons alle ruimte om met elkaar te communiceren, hoe verschillend we ook zijn.

Ondanks het gezamenlijke ‘inter’ van Het Net en De Kerk is er tussen beide ook een groot verschil. Op het internet kun je surfen, chatten, aanzetten, afbreken, zoals het je uitkomt. In de interkerk ben je met elkaar verbonden, en dat blijf je, hoe verschillend je ook bent. Dat is het geheim van de kerk. En het is de opdracht van de gemeente haar logo waar te maken.

Kerstlicht

Douwe Wouters

We reden vanavond door Altea, terug naar de pastorie in Dénia. Het is vandaag nog drie weken vóór het kerstfeest. Maar op onze route door Altea was het kerstlicht nu reeds overal uitbundig te zien, boven de straat en in de etalages. Zo gaat dat in december. Als het donker wordt steek je de kerstverlichting aan.

In de ‘echte’ kerstnacht ging dat anders. De herders hoefden het niet zelf te doen, en ze waren er ook niet op voorbereid. Over dat intense licht, van boven naar beneden, gaat het in onze dienst op de eerste kerstdag. Van harte welkom. En weet u anderen die het met ons mee willen vieren, nodig ze dan uit.

We beginnen een kwartiertje eerder dan we gewend zijn: om 10.45 uur. Zingend gaan we op weg naar Bethlehem.

Na afloop van de dienst zetten we het feest voort tijdens een gezamenlijke maaltijd.

Opgave via tel. Nr. 965795065 of 965795152.

*E.P.N.S.P.**Dokkum, eind november 2003.*

Aan de Nederlandse Interkerkelijke Gemeentes
in Spanje en Portugal en op Gran Canaria.

*E.P.N.S.P.**Beste mensen,*

Op het moment, dat ik dit zit te schrijven is het in Nederland somber en donker weer.

's Morgens lang en 's avonds vroeg donker. De kachel brandt en bijna de gehele dag het licht.

Je wordt er een beetje somber van en als je dan ook nog naar de berichten en het nieuws uit de wereld luistert, dan vraag je je af, wat staat ons allemaal te wachten, waar loopt het op uit.

Maar dan zie ik in mijn agenda, dat het weer bijna Advent is en dat een nieuw kerkelijk jaar voor de deur staat. Zelfs buiten op straat en in de huizen en winkels branden alweer de kaarsen en fonkelt de dikwijls prachtige verlichting.

Advent, komst, nieuws onder de zon: over enkele weken mogen we weer het kerstfeest vieren, het feest van de komst, de geboorte van Jezus, van Hem die heeft laten zien, dat het anders kan en anders zal worden.

Voorwaarde is dat we Hem volgen.

Ook wij zullen dan zien, dat er licht schijnt in en ondanks alle duisternis.

Van harte wil ik u, ook namens de andere bestuursleden toewensen een gezegende Advents- en Kersttijd, opdat ook u de hoop en de moed niet zult opgeven.

*Eens komt de grote zomer, waarin zich 't hart verblijdt,
God zal op aarde komen met groene eeuwigheid. (Gezang 288:1)*

Ds. Doeke Land, secretaris E.P.N.S.P.

*Hulp in de Dominicaanse Republiek**Santo Domingo november 2003**Henk de Jong.*

Zojuist terug uit de Dominicaanse Republiek wil ik even vertellen hoe het er daar voorstaat.

De situatie in het land is drastisch verslechterd daar de peso van 7 naar 3 eurocent is gedevalueerd in een jaar tijd.

Het grote brandwondencentrum zal moeten sluiten evenals vele ziekenhuizen in het land omdat het geen krediet meer kan krijgen om dieselolie te kopen voor de generatoren die stroom moeten leveren om dat er zelden of nooit elektriciteit is. In de tweede stad van het land, Santiago, is slechts 4 uur stroom per dag. Laat staan in de krottenwijken.

Het zakenleven stagneert en koelkasten hebben op die manier ook weinig nut, zodat voedsel niet bewaard kan worden.

Het geld dat binnenkomt via de toeristen verdwijnt spoorloos in de zakken van enkele profiteurs.

Na het "Bankinter"-schandaal heeft ook het IMF de kraan dichtgedraaid en zelfs Spanje, waar de President op bezoek was om geld los te krijgen, heeft ronduit geweigerd "zolang men de corruptie niet onder de knie heeft".

Heel jammer om te zien dat de vooruitgang onder de vorige president, nu weer te niet wordt gedaan. Het eerste besluit van de huidige president was om alle ambtenaren driemaal zoveel te betalen!!!!

De wegen zijn slechter dan jaren geleden en de lonen zijn wel iets gestegen maar niet in verhouding tot de inflatie.

Werk is er praktisch niet en het is dan ook steeds weer een raadsel waar de mensen van rondkomen.

Wat World Servants betreft hoopt men volgend voorjaar in het dorp waar we waterleiding hebben aangelegd nog een cisterne te bouwen en 50 latrines in het dorp te installeren. De bevolking moet zelf putten graven en daar worden dan betonplaten overgelegd en hierop wordt dan de opbouw gerealiseerd. Lijkt me een heel leuk project. Wie weet????

Wie schrijft zich in?

Het Project Niños functioneert prima, maar loopt tegen steeds hogere kosten aan van medicijnen en autobrandstof. De benzine is bijvoorbeeld gestegen van 20 peso naar 64 peso.

Op het prikbord hangt een brief die dra. Ramona meegaf waarin ze ook aangeeft dat de hoge kosten van de medische voorzieningen de nood onder de bevolking sterk vergroot.

De familie in Haina, die ook wel eens gesteund wordt door de kerk in Dénia, maakt het redelijk goed. Ze hebben nu een kleine negotie in het "onderhuis" (meer ónder het huis).

van twee bij drie meter waar de moeder eerste levensbehoeften verkoopt en de broodjes die haar man bakt.

Als de broodjes per tien op de markt één eurocent goedkoper zijn, loopt men liever een kwartier, dus is het best moeilijk toch nog iets te verdienen.

De drie kinderen hebben in huis een strak schema hangen voor het draaiend houden van de huishouding naast hun schoolwerk.

Ook de scholen hebben problemen met de slechte economie; als er geen loon betaald wordt gaan de leraren wel wat anders doen intussen.

Op de universiteiten is de situatie nog slechter en heeft men soms maar 5 maal een half uur college in de week.

Hopelijk ziet de oppositie kans de volgende verkiezingen te winnen en kan er weer vertrouwen gewekt worden in het buitenland om hulp te bieden.

Heel veel dank van dra. Ramona en haar helpers voor het bedrag dat ik mocht afdragen.

Biotechnologie

Bram Gerth

Kort geleden kreeg ik een blad in handen wat uitgebreid inging op de voor- en nadelen van de biotechnologie.

Een uiterst complex gebeuren dat de mensheid tot zegen maar ook tot vloek kan zijn. Het is maar hoe het wordt toegepast. Afwijzen zou niet goed zijn maar ongebreidelde toepassingen evenmin. Soms liggen de zaken duidelijk maar er is een overgangsgebied waar scherpe grenzen nauwelijks te trekken zijn.

Waar staan wij als kerk in dit complex gebeuren?

“ God heeft grenzen gesteld opdat de mens kan leven. Bij de schepping en met de tien woorden wordt paal en perk gesteld aan de groei van profiteurs, opdat ook de kleine mens kan leven; tof en menswaardig.

Het is nu aan “de mens” in bijbelse zin om er voor te zorgen dat de technologische kennis van deze tijd ten goede komt aan de hele aarde en al wie daar op woont.”

Het tussen aanhalingstekens geplaatste gedeelte werd geschreven door Margreet Swankhuisen.

In hetzelfde blad trof ik een artikel aan van de hand van Hanna van Dorssen dat wat dieper ingaat op de vraag hoe wij als Christenen ons zouden moeten laten leiden door de Bijbel in dit complex gebeuren.

Ik citeer: Het bijbelboek Genesis schetst in een prachtige prelude op de rest van de bijbel, hoe wij mensen zijn bedoeld, waarom wij hier op aarde zijn en hoe wij met elkaar zouden kunnen omgaan zodat een ieder tot zijn of haar recht komt.

Het is een boek waarin de grenzen van ons bestaan niet alleen worden verkend, maar waarin ook grenzen worden getrokken. Dat begint al gelijk in hoofdstuk 1. Daar horen we dat de onbegrensde ruimte, het heelal om ons heen, een door God begrensde en beschermde ruimte wordt.

De mens krijgt een dak boven zijn hoofd, de hemel, en grond onder zijn voeten, de aarde.

Ook de schijnbaar eindeloze tijd wordt door God begrensde en georganiseerde tijd, elke zevende dag zal een rustdag zijn. In die door God begrensde ruimte en tijd wordt de mens geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Het is zijn opdracht om zich te vermeerderen en de aarde te vervullen en te onderwerpen. Over de hemel hoeft de mens zich geen zorgen te maken, dat is Gods zaak.

De aarde is het werkterrein van de mens, dat is zijn speelruimte. De mens krijgt van God een opdracht mee. Van haar en van hem wordt verwacht, dat zij/hij verantwoordelijk zal zijn voor de aarde op een manier die Gods heerschappij weerspiegelt. Op het wel of niet vervullen van die opdracht zal de mens aangesproken worden.

In de hoofdstukken 2, 3 en 4 van Genesis horen we vervolgens meer in detail hoe de mens door God is bedoeld.

Mensen kunnen elkaar tot hulp zijn, kunnen inspirerende- en kritische maatjes van elkaar zijn. De mens is niet bedoeld om zichzelf op een voetstuk te plaatsen en als god te zijn. En last but not least: het is niet de bedoeling dat de ene mens de andere afslacht. Met deze blauwdruk van mens-zijn-op-aarde mag de mens het gaan proberen en hoe dat gaat, horen we vanaf hoofdstuk 5. Aan het begin van dat hoofdstuk wordt het voorafgaande nog eens een keer kort samengevat: God noemt in deze zin de mens voor het eerst bij zijn naam “Adam”, “mens”. Het noemen van een naam is in de Bijbel gelijk aan het geven van een opdracht. God roept de mens op om zijn naam waar te maken, om mens te zijn op aarde naar Gods beeld en gelijkenis, door God bij name gekend. Met deze naamgeving, deze roeping geeft God de mens de opdracht om in praktijk te brengen wat die naam betekent: de ander tot hulp zijn, tot medemens en niet tot vijand, en met de aarde, en alles wat daarop leeft, op zo’n manier om te gaan dat zij tot bloei komt. Als mens voldoen aan deze naam, deze roeping, betekent de gestelde maat niet te boven te gaan (geen god willen zijn) maar ook niet onder de maat blijven.

In het vervolg van hoofdstuk 5 horen we namen van mensen gedurende tien generaties lang. Steeds wordt de eerstgeborene bij name genoemd. Tien mensen die proberen om hun roeping als mens in de praktijk te brengen, passeren hier de revue. Aan het begin van hoofdstuk 6 stopt deze rij van namen abrupt. Ineens is er sprake van mensen zonder naam. We horen over dochters, die worden genomen door godszonen. Het lijkt erop dat de verhouding tussen man en vrouw is verstoord. Ze zijn niet elkaars hulp maar de één neemt de ander. Ze luisteren niet meer naar de naam “mens”, voldoen niet aan hun opdracht zoals die in het begin van hoofdstuk 5 werd samengevat. Uit hun verbintenis worden dan ook geen mensen geboren, maar reuzen, giganten, helden, mannen van naam. Maar hun namen horen we niet in de Bijbel, want deze halfgoddelijke figuren zijn naar Bijbelse maatstaven geen echte mensen zoals bedoeld in genesis 2, 3 en 4. Hun geschiedenis, hun verhaal mag in de Bijbel geen naam hebben.

Aan het begin van hoofdstuk 6 is het een rommeltje geworden, hemel en aarde, goden en mensen lopen door elkaar. De mens is hier met zichzelf, met zijn roeping, in tegenspraak geraakt.

Middenin deze chaos, waarin mensen vervreemden van zichzelf, horen we dat God een duidelijke grens trekt. De mens waarover de eerste

verzen van Genesis 6 spreekt, is een halfgod, een mens die zichzelf een maat te groot maakt, die boven zijn macht reikt, die zich verheft tot Übermensch. De Bijbel herinnert die supermens eraan dat zij of hij vlees is, bepaald niet onoverwinnelijk maar een kwetsbaar mensenkind, vergankelijk. Zijn tijd als mens op aarde is beperkt, begrensd, hooguit honderdtwintig jaar, maar vaker nog minder....

De leeftijdsgrens die God trekt, is bedoeld om mensen bij de les te houden, om hen niet te laten vergeten dat zij van vlees en bloed zijn. Het is een grens die de mens bepaalt bij zijn opdracht: een medemens te zijn voor de ander en de aarde op zo’n manier tot bloei te brengen dat ieder tot zijn recht komt. Mens als beeld en gelijkenis van de Eeuwige. Met deze opmaat, deze handreiking van mens-zijn-op-aarde begint de Bijbel. Een opdracht die haast tē éénvoudig lijkt, maar daarentegen al te vaak doodloopt. Een opdracht die elke dag opnieuw een uitdaging is.

Als afsluiting van de twee aangehaalde artikelen die een waarschuwing willen zijn voor een verkeerd en overmoedig gebruik van onze kennis, een gedicht van Hans Andreus dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

*Toen de productie
van volmaakte kubusvormige dagen
haar hoogtepunt had bereikt*

*en kwartshorloges
tot op nul seconden
per oneindigheid nauwkeurig waren*

*en vrouwen zakrekenmachientjes baarden
en richtingborden het recht verkregen
zich het koninklijk geboomte
van de weg te mogen noemen*

*toen zette de trompet
het Dies Irae in (Dies Irae is de dag van Gods toorn. (Openb. 6:17)
en iedereen zag omhoog en sprak:
“Godzijdank”.*

*Gelukgewenst**Hans Koedijk*

In de onderstaande rubriek worden de personen genoemd die de komende maanden 75 jaar of ouder worden. Mochten er omissies zijn of foutieve vermeldingen worden gedaan, wilt u dit mij dan meedelen?

De kerkelijke gemeente van Dénia feliciteert de volgende personen

Januari 2004
Mevrouw Blok
Mevrouw Eisinga
De heer Enter
De heer Plaizier
De heer Mooij

Moge zij in gezondheid hun verjaardag vieren.

Rectificatie: In het kerkblad van de maand november stond in het grijze vlak abusievelijk november vermeld, dit moest zijn december.

*Necrologie**Hans Koedijk*

In het afgelopen kerkelijk jaar zijn overleden:

<i>Henk van der Waal</i>	<i>9 december 2002</i>
<i>Rietje van der Velde- de Boer</i>	<i>5 januari 2003</i>
<i>Wim Bijleveld</i>	<i>24 juni 2003</i>
<i>Guul Paats</i>	<i>28 juli 2003</i>
<i>Kuibrecht Kuik</i>	<i>16 augustus 2003</i>
<i>Dinie Eregroen</i>	<i>4 oktober 2003</i>

Deze personen zijn kort herdacht in de dienst van 23 november 2003 door het noemen van hun naam en het aansteken van een kaars. Zij hadden allen een sterke band met (de kerk in) Dénia.

*A Dieu**Nel Benschop*

Je bent niet dood- de Heer heeft je geroepen
 bij Hem te wonen in Zijn glanzend huis;
 je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
 je hebt ze nu- want je bent veilig thuis.
 Je bent niet dood- je mag voor eeuwig leven,
 je bent verlost van onvolkomenheid,
 van pijn en van verdriet. God zal je geven
 een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd-
 je bent niet dood. – Maar ach, ik zal je missen
 Zoals een mens de meest-geliefde mist.
 De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen,
 En ik geloof: God heeft zich niet vergist....

*Mededelingen:**Hans Koedijk*

- Hieronder vindt u de datum waarop en het doel waarvoor tijdens de komende kerkdiensten wordt gecollecteerd.

14 december	kerk en sociale projecten(3 ^e Advent)
21 december	kerk en diaconie(4 ^e Advent)
25 december	kerk en sociale projecten(Kerstmis)
28 december	kerk en onderhoud
4 januari	kerk en sociale projecten
- Op woensdag 17 december om 10 uur** is er een Open Huis over **‘Indianen, hoe leven ze, wat geloven ze?’** (zie kerkband november)
- De volgende kerkband wordt uitgereikt op zondag 12 januari 2004.
- Ds. D. Wouters gaat voor in de maanden november en december en in de maanden januari en februari 2004 Ds. B. Baak.
- Indien u in Nederland in het vervolg de kerkband per e-mail zou willen ontvangen, kunt u dit aan mij kenbaar maken via het sturen van een e-mail aan jjkoedijk@hotmail.com. Ik zal er voor zorgen dat u een exemplaar van de kerkband nog voor elke tweede zondag van de maand in uw elektronische brievenbus ontvangt.
- Sinds november 2002 vindt de verzending per post naar adressen in Spanje en Nederland plaats vanuit Spanje.
Wilt u *mij* in kennis stellen van mutaties (zie achterzijde bij Kerkband)?

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Dénia

Reg. No. 3053-SE/A C.I.F. Q 0300445D

- Postadres: Apartado 446, 03700 Dénia.
- Kerkgebouw : Evangelio-El Arca de Noé, Calle Sanchis Guarner 9, Dénia.
- Kerkdienst: Iedere zondag om 11.00 uur.
- Pastorie: Calle Aristeu 23, Marquesa 1, Dénia.
Bezoek gaarne telefonisch aankondigen. tel. 96 578 5045

Huismeester is Geertje van Noort. tel.96 647 5268
- Kerkenraad: Voorzitter Bram Gerth, Calle Bahamas 10,
03730 Jávea. tel.96 579 5152

Scriba Eeke Verloop - Van Breederode, Crta. Cabo del Nao
131, Bloque C, Pta 8, 03730 Jávea. Tel. 96 579 6695
- Financiën: Tom Verloop. tel. 96 579 6695
Bankrelatie in Spanje: B.B.V.A. te Jávea.
Rekeningnummer: 0182 0142 00 0201505998
T.n.v. Iglesia Evangelica Holandesa

Bankrelatie in Nederland: Postbanknummer 42 23 567 in
Geldrop, t.n.v. Kerkvoogdij Ned.interk. gem. te Dénia.
- Organisten: Chris Ooms. tel. 96 578 3694
Cor Pors. tel. 96 646 0841
- Hulp in nood: Willy Bakker. tel. 96 645 6075
Martine Gerth. tel. 96 579 5152
- Kerkband: Hans Koedijk. Calle de Sagitario 4,
03737 Jávea. tel. 96 579 5065
e-mail: jjkoedijk@hotmail.com